

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/12841 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Arnhem, van 1 augustus 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 3 november 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 28 februari 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 1 augustus 2007, verzonden op 2 augustus 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 30 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M. van Hulst, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

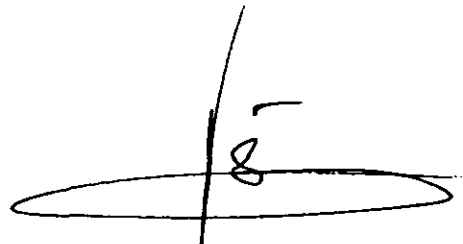
w.g. Van Hulst
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 23 november 2007

402.

Verzonden: 23 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Anhem

Registratienummer: AWB 07/12841

Datum uitspraak: 1 augustus 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Colombiaanse nationaliteit,
eiseres,
gemachtigde mr. C.G.J. Lucassen,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Op 18 februari 2000 heeft eiseres een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf bij partner, gezinsvorming' aangevraagd. Bij besluit van 3 november 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiseres afgewezen.

Daartegen heeft eiseres op 1 december 2006 bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 28 februari 2007 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Op 22 maart 2007 heeft eiseres beroep ingesteld tegen dit besluit.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 31 juli 2007. Eiseres is niet verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. M. van Etikhoven.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.
2. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en heeft daaraan het volgende, kort samengevat, ten grondslag gelegd. Eiseres beschikt niet over een machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv). Eiseres is in 1997 zonder mvv naar Nederland gekomen en heeft daarbij welbewust het risico genomen dat zij op enig moment terug zou moeten voor het aanvragen van een mvv. Dat eiseres kinderen heeft gekregen maakt dit niet anders. De enkele stelling dat de kinderen zijn vrijgesteld van het mvv-vereiste kan niet leiden tot toepassing van de hardheidsclausule. De weigering om vrij te stellen van een mvv levert geen schending op van artikel 8 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM). De kinderen kunnen bij vader verblijven als eiseres een mvv aanvraagt.
3. Hiermee kan eiseres zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. Eiseres stelt zich op het standpunt dat het feit dat haar kinderen zijn vrijgesteld van het mvv-vereiste voldoende is om toepassing te geven aan de hardheidsclausule als verwoord in artikel 3.71, vierde lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000). Indien het mvv-vereiste wordt tegengeworpen, dan leidt dit tot een situatie strijdig met artikel 8 van het EVRM. Eiseres zal dan lange tijd gescheiden zijn van haar kinderen. Opvang door vader maakt dit niet anders. Verweerder laat bovendien ten onrechte buiten beschouwing dat sprake is van jonge kinderen.
4. De rechtbank overweegt als volgt.
5. Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 worden afgewezen, indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd. In artikel 17, eerste lid, van de Vw 2000 en in artikel 3.71, tweede lid, van het Vb worden categorieën vreemdelingen opgesomd die van het bezit van een (geldige) mvv zijn vrijgesteld.
6. Ingevolge het bepaalde in artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000 kan het mvv-vereiste niet worden tegengeworpen, indien toepassing daarvan zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard. Deze bepaling wordt aangeduid als de hardheidsclausule. Uit de geschiedenis van de totstandkoming van deze bepaling (Kamerstukken II 1999-2000, 26732, nr. 7, p. 108-109) blijkt dat de in deze bepaling neergelegde bevoegdheid beperkt van omvang is. Gevallen waaromtrent is voorzien dat het mvv-vereiste niet zal kunnen tegengeworpen, zijn bij artikel 17, eerste lid, van de Vw 2000 van dat vereiste uitgesloten, zodat toepassing van de hardheidsclausule beperkt kan blijven tot zeer uitzonderlijke gevallen die door de regelgever niet zijn voorzien.
7. In de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc 2000) heeft verweerder beleidsregels over de toepassing van deze wettelijke bepalingen vastgesteld en daarbij

bepaald dat van de bevoegdheid om tot toepassing van de hardheidsclausule over te gaan alleen gebruik wordt gemaakt in zeer bijzondere gevallen.

8. De rechtbank stelt vast dat eiseres niet beschikt over een geldige mvv en dat zij niet onder één van de genoemde vrijstellingscategorieën valt. Derhalve staat de rechtbank voor de vraag of verweerder in redelijkheid het standpunt heeft kunnen innemen dat er geen reden is voor toepassing van de hardheidsclausule.

9. De rechtbank stelt voorop dat de wetgever heeft beoogd dat verweerder alleen in zeer bijzondere, individuele gevallen kan afzien van het volharden in de eis van het in bezit zijn van een geldige mvv. Gelet op de discretionaire bevoegdheid van verweerder om de bovengenoemde hardheidsclausule toe te passen dient de rechtbank zich terughoudend op te stellen bij de toepassing van artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000.

10. Eiseres stelt zich op het standpunt dat zij in aanmerking komt voor toepassing van de hardheidsclausule nu haar kinderen zijn vrijgesteld van het mvv-vereiste; voorts zal eiseres lang gescheiden zijn van haar kinderen en heeft verweerder ten onrechte de jonge leeftijd van de kinderen buiten beschouwing gelaten.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder, gelet op hetgeen namens eiseres in dit verband is aangevoerd, in redelijkheid geen grond voor toepassing van de hardheidsclausule aanwezig hoeven achten. De rechtbank overweegt daartoe dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiseres nimmer rechtmatig verblijf heeft gehad en eiseres welbewust het risico heeft genomen dat zij op enige moment een mvv zou moeten aanvragen. De stelling van eiseres dat nu haar kinderen zijn vrijgesteld van het mvv-vereiste dit aanleiding vormt voor toepassing van de hardheidsclausule, hoeft verweerder niet tot een ander oordeel te brengen.

11. Eiseres heeft tevens een beroep gedaan op artikel 8 van het EVRM. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder meer neergelegd in de uitspraak van 28 september 2004 (JV 2004, 432), dient de vraag of artikel 8 van het EVRM zou moeten leiden tot toelating, te worden beoordeeld in de mvv-procedure zelf en niet in het kader van de vraag of het mvv-vereiste aan eiseres mag worden tegengeworpen. Daarbij is van belang dat het handhaven van het mvv-vereiste in beginsel geen permanente verbreking van de gezinsrelatie tot gevolg heeft. In het licht van deze jurisprudentie bestaat voor een beoordeling of artikel 8 van het EVRM tot toelating dient te leiden in de onderhavige procedure geen ruimte.

12. Derhalve is het beroep ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Registratienummer: AWB 07/12841

4

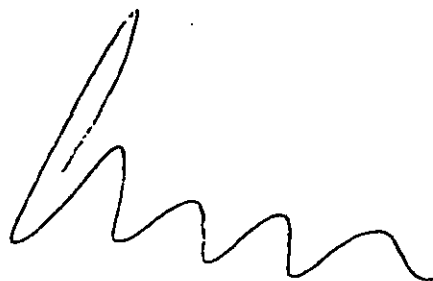
De beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.W.M. van Hoof en in het openbaar uitgesproken op 1 augustus 2007 in tegenwoordigheid van mr. M. van Esveld als griffier.

de griffier

de rechter

VERZONDEN OP**- 2 AUG 2007**

Voor fotocopie conform
De Griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

advokatenkollektiefsloetstraat

hendry de baer
 liane van etten
 ossie huber
 cheryl lucassen
 estrid portier
 jon hein van rijswijk
 mickie van willigen
 advokaten en prokureurs

treek derksen
 jote beeze blinkherst
 luana pomice
 anne-marie witterveen
 administratie

Raad van State Afdeling Bestuursrechtspraak

Hoger beroep vreemdelingenzaken

Per fax: 070-3651380

En per post: Postbus 1115

2500 BC 's-Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
30 AUG 2007	4528-C
ZAAKNR. 200706222	
AAN:	V1
BEHANDELD: DD:	PAR:

Arnhem, 30 augustus 2007

Betreft: hoger beroep

Inzake:

/ uitspraak rechtbank Arnhem 1 augustus 2007 (AWB

07 / 12841)

Ons kenmerk: 20070285/ cl

Geachte heer, mevrouw,

Namens geboren op van Colombiaanse nationaliteit, in deze zaak woonplaats kiesende te Arnhem aan de Sloetstraat 69, ten kantore van mr. Cheryl Lucassen, die in deze zaak als haar gemachtigde zal optreden, daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd, dien ik hierbij hoger beroep in tegen de uitspraak van de rechtbank Arnhem van 1 augustus 2007, verzonden op 2 augustus 2007, waarbij het beroep ongegrond is verklaard.

Bijgevoegd is een kopie van de uitspraak waar het beroep betrekking op heeft.

De grief tegen de uitspraak is als volgt.

Grief I

De rechtbank heeft overwogen onder rechtsoverweging 10:

"Eisces stelt zich op het standpunt dat zij in aanmerking komt voor toepassing van de hardheidsclausule nu haar kinderen zijn vrijgesteld van het mvv-vereiste; voorts zal eisces lang gescheiden zijn van haar kinderen en heeft verveerder ten onrechte de jonge leeftijd van de kinderen buiten beschouwing gelaten.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder, gelet op hetgeen namens eiseres in dit verband is aangevoerd, in redelijkheid geen grond voor de toepassing van de hardheidsclausule aanwezig hoeven achten. De rechtbank overweegt daartoe dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiseres nimmer rechtmatig verblijf heeft gehad en eiseres welbewust het risico heeft genomen dat zij op enig moment een mvv zou moeten aanvragen. De stelling van eiseres dat nu haar kinderen zijn vrijgesteld van het mvv-verciste dit aanleiding vormt voor toepassing van de hardheidsclausule, hoeft verweerder niet tot een ander oordeel te leiden."

Ten onrechte komt de rechtbank tot dit oordeel.

Appellante heeft de zorg voor haar twee kinderen, , die beiden wel zijn vrijgesteld zijn van de mvv-plicht, aangezien zij jonger zijn dan 12 jaar en in Nederland zijn geboren. Haar partner is niet in staat om de zorg voor haar kinderen op zich te nemen. Deze omstandigheden zijn reeds zodanig bijzonder en individueel dat van appellante niet gevergd kan worden dat zij terugkeert naar haar land van herkomst om aldaar bij de Nederlandse vertegenwoordiging een mvv aan te vragen. De Staatssecretaris heeft derhalve in redelijkheid niet tot de conclusie kunnen komen dat er geen grond is voor de toepassing van de hardheidsclausule. Dat appellante nimmer rechtmatig verblijf heeft gehad, doet daar niet aan af. De uitspraak is op dit punt dan ook onvoldoende zorgvuldig gemotiveerd.

Conclusie

Uit het voorgaande volgt dat de rechtbank ten onrechte het beroep ongegrond heeft verklaard. Ik verzoek de Raad van State dan ook het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak en de beschikking in primo te vernietigen, kosten rechtens.

Hoogachtend,

C. Dittassen

